

[Boligministeren.]

fører den forenklingsproces, der administrativt i 1971 afskaffede statsstøtte i form af statsgaranti og rentesikring til daginstitutioner for børn og unge og i 1973 til plejehjem og dagcentre.

I forslaget til kapitel X får kommunerne udtrykkelig hjemmel til ved garanti eller långivning at sikre tilvejebringelse af de midler, der er nødvendige til finansieringen af boliger for ældre og af sociale institutioner m. v. ud over de lånegrænser, der skal gælde efter realkreditloven.

Regeringen lægger vægt på i et passende omfang at sikre finansielle muligheder for at opføre sådanne hjem eller boliger — de sidste går undertiden under betegnelsen „lette kollektivboliger“ — der ikke er omfattet af loven om social bistand, men som er bestemt til ældre, syge og svagelige og som regel opføres i tilknytning til plejehjem og dagcentre med de deraf følgende behandlingsmuligheder. For at give et sådant byggeri, der ofte tilvejebringes af almennyttige institutioner med særlige erfaringer, samme muligheder som hidtil, foreslås der givet adgang til at yde rentesikring i forhold til en låntagning — med eller uden pantesikkerhed i ejendommen — der går ud over den fremtidige grænse for belåning i realkredit og op til 90 pct. af ejendommens værdi. Herved får dette byggeri samme finansielle og driftsmæssige vilkår som hidtil. Den foreslåede ramme for lette kollektivboliger m. v. vil efter mit skøn give mulighed for gennemførelse af det antal boliger m. v. af denne art, der vil være behov for på baggrund af bistandsloven. Disse lette kollektivboliger må ikke forveksles med de beskyttede boliger, som er omtalt i bistandsloven, og som kommunerne har pligt til at tilvejebringe i passende omfang.

Det har for mig været afgørende, at der ved forslagets gennemførelse opnås ensartede finansierings- og driftsvilkår for byggeri med ensartede formål. Med den formulering, som forslaget nu har fået, skulle der være skabt tilstrækkelig sikkerhed for, at behovet for byggeri af sociale institutioner og boliger for ældre og for handicappede kan dækkes.

Loven foreslås at træde i kraft på samme tidspunkt som loven om social bistand, nemlig 1. april 1976.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets tekst og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Socialministeren (Eva Gredal):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Ændringer som følge af pensionernes fritagelse for beskatning m. v.),

forslag til lov om ændring af lov om invalidepension m. v. (Ændringer som følge af pensionernes fritagelse for beskatning m. v.) og forslag til lov om ændring af lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Ændringer som følge af pensionernes fritagelse for beskatning m. v.).

Ved det lovforslag om ændringer i ligningsloven og kildeskatteloven, der samtidig hermed fremsættes af ministeren for skatter og afgifter, foreslås det at holde de sociale pensioner uden for indkomstbeskatning.

Formålet hermed er at gennemføre en mere enkel og lettere forståelig skattemæssig ordning for pensionisterne.

De her fremsatte forslag om ændringer i de sociale pensionslove går først og fremmest ud på at tilpasse størrelsen og aftrapningen af pensionernes grundbeløb og tillæg til skattefritagelsen. Det foreslås samtidig at forhøje den disponible pension til pensionistægtepar, så den bliver $1\frac{1}{2}$ gang pensionen til enlige.

Forslagene svarer således til de i forrige samling fremsatte forslag. De tidligere forslag byggede på ikrafttrædelse den 1. januar 1976; de foreliggende foreslås at træde i kraft den 1. januar 1977.

Tilpasningen af pensionerne til skattefritagelsen er foretaget således, at den enkelte pensionists samlede disponible indtægt ikke formindskes som følge af ordningens ikrafttræden. På grund af det udskudte ikrafttrædelsestidspunkt i forhold til det tidligere forslag har det derfor været nødvendigt at ændre satserne således, at der tages hensyn til stigningen i personfradraget ved skatteberegningen.

Således har enlige pensionister og ægtepar, hvor kun den ene ægtefælle er pensionist, mulighed for i 1976 på grund af personfradragets størrelse at have en vis ekstraintægt, inden de skal betale skat. Der er i